

Слѣдъ малко турцитѣ запалили кѫщата, а бѣлгаретѣ отишли въ друга, нѣ на разсѣмнованіе и тя пламнѣла. Отъ тукъ прибѣгнали въ двоетажната кѫща на Антона Мирчевъ, въ която се натрупали отъ нѣколко изгорѣли кѫщи избѣгнали тѣ хора: Дворътъ на Раде Моневъ билъ пъленъ съ народъ, гдѣто се попаднала и 13-годишния Коде Драгиевъ. Съсѣднитѣ кѫщи като пламнали, всички се прибрали въ домътъ на Димитра, зетътъ Гюпхаленцевъ и още не се спрѣли да си отдѣхнатъ, огъня избухналъ, 40—50 д. паднали убити, а останалитѣ прибѣгнали въ кѫщата на Дуймазоглу Стоила. Само нѣколко минути се изминали и новото имъ прибѣжище пламнало, пушките пакъ загрѣмѣли, до 20 д. и тукъ паднали, а другитѣ пепълнили широкия дворъ на Михо и Георги Луймазоларъ, гдѣто имало исконанъ голѣйъ трапъ за изба. Този трапъ билъ пъленъ съ граждани и селяни — повечъ отъ 200 души. Прѣзъ нощта турцитѣ не ги нападнали, нѣ на 20-ї сутренята, кѫщата запалили съ газъ, почнали да стрѣлятъ, тѣй щото едни изгорѣли, други избити и твърдѣ малцина се избавили, отъ които Петъръ Пѣевъ се задѣлилъ въ единъ дворъ, гдѣто намѣрилъ легнало върху единъ трупъ 6—7 годинно дѣте, на което отъ устата се чуvalи само думитѣ: „Ахъ! тате, тате!“ Пѣевъ се прехвърлилъ въ другъ дворъ, а като билъ раненъ и въ кърви погожналъ, прострѣлъ се между убититѣ. Нѣколцина кръвопийци преминали отъ тамо, почнали да опитватъ наосгренитѣ си ножове отъ мртвитѣ трупове и Пѣевъ изново билъ нарѣзанъ по раменетѣ, по ръцѣтѣ, по краката, нѣ останалъ да живѣе съ превити на дѣсната си ржка прѣсти. А другитѣ, избѣгнали отъ домътъ на Дуймазоларъ, които се прибрали въ двоетажната кѫща на Антона Мирчевъ, гдѣто въ стайнѣ, избата и по таванитѣ имало повечъ отъ 500 души граждани и селяни. Преди да изгрѣе сълащето, турцитѣ заобиколили кѫщата, почнали да стрѣлятъ и много хора избили. Онѣзи които се намирали въ избата, въ която имало до 15 празни каца, като виждали, че дворътѣ е постланъ съ трупове, нѣкои отъ тѣхъ въ кацитѣ се нахвъргали, нѣ и тѣ смртъта неизбѣгнали. Турцитѣ влѣзвали въ избата, всички наредъ исклали, а послѣ съ голи ножове се впуснали върху кацитѣ: рѣзали, мушкали, стрѣляли, а като излѣзвали въ двора и кѫщата запалили. Останалитѣ живи въ кацитѣ за да се избавятъ отъ огъня, почнали да излизатъ на двора кой безъ ржка, кой безъ нога, нѣкой безъ ухо, други безъ